



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr.Hany Veberové a soudců Mgr.Marka Bedřicha a JUDr.Jitky Hroudové v právní věci žalobkyně: **M. Z.**, bytem P. S., P., zastoupena Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, P.O.BOX 21/OAM v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti:

t a k t o :

- I. Žalovaný je p o v i n e n rozhodnout o žádosti žalobkyně ze dne 24.4.2013 o vydání povolení k trvalému pobytu na území České republiky ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je p o v i n e n zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 10.228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně Mgr.Petra Václavka, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného správního orgánu, která dle jejího názoru spočívá v tom, že žalovaný správní orgán dosud nerozhodl o žádosti žalobkyně ze dne 24.4.2013 o vydání povolení

k trvalému pobytu na území České republiky. Poukázala na to, že žalovaný jako prvostupňový správní orgán rozhodnutím ze dne 15.1.2014 žádost zamítl, na základě odvolání žalobkyně nadřízený správní orgán toto rozhodnutí svým rozhodnutím ze dne 15.8.2014 zrušil a celou věc vrátil zpět žalovanému k novému projednání a rozhodnutí. Žalovaný však znovu dosud nerozhodl, a to přesto, že nadřízený správní orgán dne 19.1.2015 vydal opatření proti nečinnosti čj: MV-2566-3/SO-2015, kterým přikázal žalovanému rozhodnout ve lhůtě 30 dnů. Přes marné uplynutí této lhůty rozhodnutí ve věci vydáno nebylo. Žalobkyně poukázala na ustanovení § 71, § 6 odst. 1 správního řádu a na článek 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod s tím, že žalovaný ve věci zůstal nečinný.

Žalovaný správní orgán ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že poté, kdy bylo předcházející rozhodnutí zrušeno, provádí další šetření, dne 13.10.2014 zaslal žalobkyni výzvu k odstranění vad žádosti (doložit doklad o zajištění prostředků k trvalému pobytu), dne 29.10.2014 vyzval žalobkyni k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí. Dne 26.1.2015 zaslal Pražské správě sociálního zabezpečení v Praze žádost o informace ohledně plateb pojistného společnostmi, ve kterých je žalobkyně jednatelkou. Žalovaný provádí nezbytné úkony ke zjištění skutečného stavu věci. Navrhl zamítnutí podané žaloby.

K dotazu soudu žalovaný podáním ze dne 25.8.2015 uvedl, že již opatřil podkladový materiál a připravuje vydání rozhodnutí.

Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že žalobkyně podala dne 24.4.2013 žádost o povolení k trvalému pobytu na území České republiky. O této žádosti bylo rozhodnuto žalovaným správním orgánem rozhodnutím ze dne 15.1.2014 čj: OAM-7686-26/TP-2013. Toto rozhodnutí bylo zrušeno rozhodnutím Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 15.8.2014 čj: MV-55746-5/SO-2014 a věc byla vrácena prvostupňovému správnímu orgánu (žalovanému) k novému projednání a rozhodnutí.

Dne 13.10.2014 vyzval žalovaný žalobkyni k odstranění vad žádosti, konkrétně k předložení dokladu o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení této výzvy. Na tuto výzvu reagovala žalobkyně dne 24.10.2014 žádostí o prodloužení lhůty s tím, že předkládá doklady o zajištění prostředků k pobytu na území manžela, současně žádá o prodloužení stanovené lhůty k doložení dalšího dokladu prokazující příjem, resp. dokladu prokazujícím skutečně vynakládané náklady na ubytování o 15 dnů. Podáním ze dne 5.11.2014 zaslala žalobkyně doklady prokazující náklady spojené s užíváním nemovitostí.

Dne 29.10.2014 vyzval žalovaný správní orgán žalobkyni k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí, dne 10.11.2014 byl sepsán protokol o seznámení účastníka řízení s podklady pro vydání rozhodnutí s tím, že účastník řízení uvedl, že se vyjádří písemně do 30 dnů.

Podáním ze dne 8.12.2014 zaslala žalobkyně vyjádření účastníka k podkladům pro vydání rozhodnutí ve věci její žádosti.

Dne 19.1.2015 pod čj: MV-2566-3/SO-2015 vydala Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců Opatření proti nečinnosti, ve kterém žalovanému uložila, aby o žádosti žalobkyně rozhodl do 30 dnů ode dne doručení tohoto opatření.

Ze spisového materiálu dále vyplývá, že podáním ze dne 26.1.2015 požádal žalovaný Pražskou správu sociálního zabezpečení o poskytnutí informací ve věci plateb pojistného za společnosti ZIMVEDO s r.o. a X. s r.o. Sdělením ze dne 29.1.2015 sdělila Pražská správa sociálního zabezpečení informace k žalobkyni jako jednatelce společnosti X. s r.o.

Z výše uvedeného obsahu spisového materiálu, včetně sdělení žalobce k výzvě soudu ze dne 25.8.2015 je zřejmé, že žalovaný správní orgán o žádosti žalobkyně poté, kdy předcházející rozhodnutí bylo odvolacím orgánem zrušeno, dosud nerozhodl. Z obsahu spisového materiálu nejsou zřejmé žádné další úkony, kromě těch, které jsou výše uvedeny. Konkrétní úkony neoznačil žalovaný ani ve svém sdělení ze dne 25.8.2015.

Soud se zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky pro to, aby žalovanému uložil o žádosti žalobkyně rozhodnout.

V řízení o ochraně proti nečinnosti správního orgánu je upraveno v ustanoveních § 79 - § 81 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.). Ochrany proti nečinnosti správního orgánu se může domáhat ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se domáhat žalobou toho, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. V případě, kdy soud shledá, že žalovaný správní orgán je nečinný, uloží mu rozsudkem povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon (§ 81 odst. 2 s.ř.s.).

V daném případě jde o řízení o žádosti o udělení povolení k trvalému pobytu, které je vedeno podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Pokud jde o lhůty pro vydání rozhodnutí o žádosti o vydání povolení k pobytu na území České republiky je ze zákona o pobytu cizinců zřejmé, že platí odchylky od správního řádu, když v ustanovení § 169 odst. 1 zákona o pobytu cizinců jsou stanoveny lhůty, ve kterých má být rozhodnuto o žádostech k jednotlivým typům pobytu na území České republiky. Ve vztahu k žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu pak platí lhůty, jsou uvedeny v ustanovení § 169 odst. 1 písm. b) či § 179 odst. 1 písm. e) uvedeného zákona. V daném případě není spor o tom, že i nejdelší lhůta stanovená pro vyřízení žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu (§ 169 odst. 1 písm. b) – 180 dnů ode dne podání žádosti) již marně uplynula, a to nejen počítáno ode dne podání žádosti, ale také i počítáno ode dne, kdy došlo ke zrušení prvostupňového rozhodnutí, jež bylo o žádosti žalobkyně vydáno (zrušující rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců bylo vydáno dne 15.8.2014).

Pokud jde o otázku důvodnosti podané žaloby vycházel soud ze skutečnosti, že nečinnost správního orgánu aprobovala Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ve svém rozhodnutí ze dne 19.1.2015. Z výše uvedeného obsahu spisového materiálu je pak zřejmé, že po té učinil žalovaný pouze úkon ve vztahu k Pražské správě sociálního zabezpečení, kdy požádal o informace ohledně placení pojistného. Z obsahu spisového materiálu, který byl soudu předložen nevyplývá, že by byly činěny další úkony, tato skutečnost není zřejmá ani z vyjádření žalovaného ze dne 25.8.2015, které žalovaný zaslal k dotazu soudu, zda ve věci bylo již rozhodnuto. Lze poznamenat, že tento dotaz učinil soud s přihlédnutím k tomu, že podle § 81 odst. 1 s.ř.s. rozhoduje soud na základě skutkového

stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Z tohoto důvodu soud obstaral aktuální informace o stavu řízení.

Vzhledem k tomu, že o žádosti žalobkyně nebylo dosud rozhodnuto, ačkoliv zákonem stanovená lhůta pro vydání rozhodnutí již uplynula, dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná. Proto podle § 81 odst. 2 s.ř.s. uložil žalovanému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobkyně, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku s tím, že tuto lhůtu považuje za přiměřenou stavu řízení.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., žalobkyně měla ve věci úspěch, proto jí právo na náhradu nákladů řízení přísluší. Náklady řízení představují odměnu za zastoupení za dva úkony právní služby po 3.100 Kč (příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby), 2x režijní paušál po 300 Kč, celkem 6.800 Kč. Vzhledem k tomu, že zástupce žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, která v této věci představuje částku 1.428 Kč, činí odměna za zastupování částku 8.228 Kč. Součástí náhrady nákladů řízení je i částka 2.000 Kč za soudní poplatek, zaplacený z podané žaloby žalobkyní.

O podané žalobě rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, když účastníci řízení k výzvě soudu nevyjádřili s takovýmto postupem výslovný nesouhlas, má se tedy za to, že s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 10. září 2015

Za správnost vyhotovení: Mikolášová

JUDr. Hana Veberová v.r.
předsedkyně senátu